

Dan Lortie'nin Öğretim Konusundaki Etkisi

Öğretim alanındaki bu büyük etkinin onuru, aşağıda belirtilen Dan Lortie'ye aittir ve onun dört temel bulgusunun sonucudur. Onun çalışmaları 1970'lerden günümüze öğretim konusundaki bildiklerimizi etkilemekte ve bugün bile anlayışımızı etkilemektedir.

1. Yatay Kariyer

Lortie'nin ifade ettiği gibi, öğretim yatay ve basamakları olmayan bir kariyerdir. 19. yy okullaşması "yeni üyeleri çekecek bir istihkak sistemi ve hâlihazırda öğretmenleri hiç dikkate almayan bir sistem" geliştirdi. Böylece maaşlar ve kıdem birbirine ayrılamaz bir biçimde bağlanmıştı.

Diğer profesyonel meslek kariyerleri üyelerine bekledikleri promosyonları vermektedir.

Onların belli "çaba, başarma ve yenilenme dönemleri" vardı. Ama öğretim yatay ve düzdü. Böylelikle öğretmenler gelecekte çok şimdide odaklandılar ve garantili ödeme artışları alan ve daha az çabayla bunu yapan meslektaşlarını gördükleri zaman sessizce gücendiler.

Bugünlerde, OECD gibi örgütler öğretmenler için farklı yollar ve belirgin adımlar içeren bir kariyer sistemini savunmaktadırlar.

Hepsi Lortie ile başladı.

2. "Çıraklık gözlemi"

Öğretmenler öğretmeyi nasıl öğrenir? Lortie'ye göre çıraklık yoluyla, öğrenciler olarak, saatlerce gözlem yaparak "masanın diğer yanından" öğrenirler.

Öğretmeyi öğrenmek sınıfınızı kontrol ederek bir hayatta kalma mücadelesi ve sonra da öğretimin olduğu haline uyum sağlama anlamına geliyordu.

İyi mesleğe kabul programları, kuram ile uygulamayı birleştirme ve gibi tüm öğretmen reform hareketleri Lortie'nin ifade ettiği yüzyıllık o eski örüntüyü çözmeye çalışmaktadır.

3. Öğretimin psikolojik ödülleri

Öğretim Lortie'nin ifade ettiği “manevi ödüller”e dayalıdır. Öğretmenler “enerjilerini çabanın fark bir fark yaratabileceği noktalara harcarlar.” Lortie'nin söylediği gibi uzun vadede işler nasıl düzelir gibi soyut tartışmalara harcamazlar.

Reformcular kendilerini riske atmayı göze alarak manevi ödülleri görmezden gelmeye devam etmektedirler.

Kısaca, öğretmenleri güdüleyen veriler değil, öğrencilerdir. Covid-19 krizinde, öğretmenlerin internet üzerinden öğrenme yoluyla öğrencileriyle olan bu “manevi” bağı koruma çabalarını görüyoruz.

4. Bireysellik kültürü

Lortie'nin argümanlarının en büyük mirası öğretimin öğretmenleri değişime isteksiz hale getiren bireyselcilik kültürüdür.

Lortie'ye göre bireyselcilik, başarılı bir performans ölçüsü olmayan, öğretmenleri kendi “etkililik göstergelerini” oluşturmaya yönelen bir meslek tarafından hem desteklenir hem de ödüllendirilir.

Öğretmenler sınıflarında izole bir halde çalışırlar, meslektaşlarının geribildirimden yoksundurlar, büyük ve kolektif değişimlerle ilgilenmemektedirler. Onlar “daha güçlü bir teknik kültür oluşturmak için birlikte çalışmaya” çok az coşku göstermektedirler. Böylece öğretmenler kendi özerkliklerine yönelik tehditlere yatırım yapmakta ve onu değiştirmeye direnmektedirler.

Lortie'nin gözlemleri, birçok eğitimciye bireyselciliğin zehirlerine karşı panzehir aramaları konusunda ilham vermiştir. Bu panzehirler öğretmen işbirliği ve meslektaşlık ile dünya çapında güçlü mesleki (öğrenme) toplulukları oluşturmayı içermektedir.

Onun öğretmen işbirliği konusunda sıfır noktasındaki çalışmalarını hepimiz biliyoruz. Öğretimi bu eşsiz kitap sayesinde daha farklı düşünüyor ve örgütlüyoruz.

Kişisel bir not

Maalesef Dan Lortie ile hiç karşılaşmadım. Bir kez 1980'lerde Birmingham'da ikimizin de çağrılı konuşmacı olduğumuz bir konferansta bir araya gelmeye yaklaşmıştık. Ama benim sunumundan sonra eve dönmem gerekmişti.

Lortie her şeye rağmen benim yazılarım ve kariyerim üzerinde diğer tüm bilim insanlarından daha fazla etkiye sahipti.

Profesör Lortie'nin mirası muazzam. O öğretim üzerine araştırmada bir devdir.

Andy Hargreaves Boston College'in (ABD) emekli profesörü ve Swansea Üniversitesi'nde onursal profesördür.